

bidraget med til Iran, har været 500.000-800.000 kr. om året for at sikre, at Institut for Menneskerettigheder kunne bidrage med en menneskerettighedskampagne i Iran. Så det var sådan set et beskedent forsøg på at få proportionerne på plads.

Så fortsatte jeg i øvrigt min ordførelse med at understrege, at vi ikke har noget ønske om, at Danmark skal bidrage til hjælp i Iran, så lang tid der ikke er tegn på en positiv udvikling. Så for enhver, der lyttede, må det stå krystalklart, hvad SF sagde.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg er glad for, at man, hvad angår Iran, er af den opfattelse i SF. Der kom aldrig et svar vedrørende Syrien, men lad det ligge, det kan også være, at hr. Villy Søvnaldal ikke kan svare på det.

Så har hr. Villy Søvnaldal været meget belærende i dag over for tonen og om, hvordan man skal udtrykke sig. Jeg vil så bare vende tilbage til det her meget udmærkede indlæg, hr. Villy Søvnaldal skrev den 17. december 2005 i Jyllands-Posten, og det er bare tonen, jeg vil høre hr. Villy Søvnaldal om her og lige netop om det her citat:

»Lad os sammen tilkendegive, at hvad I måtte finde helligt, finder vi andre profant – så I må lære at leve med det.«

Kl. 17.45

Er det den tone, man skal kommunikere i? For hr. Villy Søvnaldal vil jo gøre sig til smagsdommer over, hvordan folk må kommunikere for ikke at komme i en situation, hvor man provokerer andre. Hvad er det så, hr. Villy Søvnaldal udviser her? Er det den respekt, man så skal vise?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnaldal (SF):

Det er jo ikke der, diskussionens skillelinjer går; det her er ikke en diskussion om ytringsfrihed. Det er også det, der konkluderedes i rapporten fra Syddansk Universitet: Det, der er hovedproblemet, er den danske regerings, man kan måske også præcisere det til den danske statsministers håndtering af den her sag. Det er en ufattelig arrogance at afvise et møde med 11 landes ambassadører, der beder om et møde. Det er en ufattelig arrogance, at man, når man får en melding fra Egypten om, at den danske ambassadør er kaldt op til udenrigsministeriet i Kairo med en melding om, at situationen er ved at eskalere, overhører en sådan advarsel.

Det er jo, fordi den danske statsminister og hr. Troels Lund Poulsens parti har haft et ønske om at imødekomme hr. Søren Espersen og dermed i virkeligheden have en kulturkamp mellem den arabiske del af verden og vores verden. Den eskalerede så formentlig til et punkt, som heller ikke statsministeren ønskede. Men det er jo hele det setup, der placerer Danmark i en position, hvor det er meget godt, at vi har et arabiske initiativ, og det er for mig godt, at det er udenrigsministeren, der er den praktiske håndværker i det initiativ, og hverken statsministeren eller Dansk Folkeparti.

Formanden:

Tak til hr. Villy Søvnaldal. Så er det hr. Rune Lund som ordfører.

Rune Lund (EL):

Enhedslisten mener grundlæggende, at det er vigtigt at indgå i permanent dialog med den arabiske verden, ikke mindst på mellemfolkeligt niveau. Dialog og samarbejde er meget vigtigt, ikke mindst fordi der jo er brug for et modspil til den konfrontationslinje og den pusten til modsætninger, som vi oplever fra f.eks. Dansk Folkeparti og fra deres modstykke blandt de politiske islamister, som forsøger at tegne et billede af, at der skulle være en afgrundsdyb forskel på værdier og kulturer i vores forskellige dele af verden, og at dette skulle umuliggøre mellemfolkeligt samarbejde og forståelse. Det passer efter Enhedslistens mening ikke med virkeligheden.

Så selve ideen om at støtte dialog med befolkningerne i den arabiske verden er rigtig god, men mellemfolkelig dialog forudsætter gensidig respekt og en nuanceret forståelse af ligeværdighed og værdighed, og her mener vi, at indpakningen, det arabiske initiativ, fra starten af i hvert fald har været problematisk. Et godt eksempel er, at forordet til det arabiske initiativ fra 2005 indledes med sætningen: Vi husker alle, hvor vi befandt os den 11. september. Senere tales der om det blinde had mod Vesten, og om forsøg på at mobilisere muslimer over hele verden til krig mod den vestlige civilisation. Det er en forkert indgangsvinkel til en indsats for dialog med den arabiske verden. Det lyder af, at vi stiller millioner af muslimer og alle arabiske lande til ansvar for nogle få ekstremister, og at det er på grund af truslen om terror, at vi ønsker dialog.

I det hele taget må man sige, at initiativet indtil nu har været præget af en lidt belærende at-